

Phân tích khổ thơ đầu Mùa xuân nho nhỏ

Author : hanoi

Phân tích khổ thơ đầu Mùa xuân nho nhỏ

Hướng dẫn

“Cỏ non xanh rợn chân trời

Cành lê trắng điểm một vài bông hoa”

Thì đến dòng thơ hiện đại, nói đến đề tài mùa xuân, người yêu văn thơ nước nhà nhớ ngay đến “Mùa xuân nho nhỏ” của nhà thơ Thanh Hải. Bài thơ này được xem như sợi dây nối tiếp mạch cảm xúc của mấy mươi năm về trước. Thanh Hải viết “Mùa xuân nho nhỏ” vào thời điểm sắp kề cận cát bụi”. Nhưng người đọc tìm thấy tình một tình yêu thiên nhiên đất trời mãnh liệt, luôn dâng trào ở trái tim tác giả. Ngay ở khổ thơ đầu bài thơ “Mùa xuân nho nhỏ” (viết vào tháng 11 năm 1980) đã toát lên được điều đó.

“ Mọc giữa dòng sông xanh

Một bông hoa tím biếc

Ơi con chim chiền chiện

Hót chi mà vang trời ”

Khổ thơ với chỉ bốn câu thơ đã phác họa một bức tranh với âm thanh, màu sắc, với sức xuân hài hòa, sống động. Từ “mọc” được đặt ở đầu câu với lối đảo ngữ tinh tế tạo nên sự khỏe khoắn, tạo nên sức sống tiềm ẩn, tạo nên sự vươn lên trỗi dậy. Giữa dòng sông rộng lớn, không gian mênh mông, chỉ một bông hoa thôi, một bông hoa tím biếc cũng làm nên sức xuân, cũng làm nên ánh xuân lung linh sắc màu.

Điểm nhấn của bức tranh xuân là gam màu thật hài hòa, dịu nhẹ, tươi tắn: màu xanh lam của nước sông Hương hài hòa cùng màu tím biếc của hoa, một màu tím thật giản dị, thủy chung mà cũng thật mộng mơ, quyến rũ. Đó cũng chính là màu đặc trưng của xứ Huế, một màu rất Huế.

Bỗng đâu đó tiếng chim chiền chiện hót vang trời. Với những thán từ “gọi”, “ơi”, “chi” mang chất giọng ngọt ngào, đáng yêu và đậm chất xứ Huế mang nhiều màu sắc thái cảm xúc như một lời trách yêu. Khung cảnh mùa xuân có không gian cao rộng, màu sắc tươi thắm, âm thanh vang vọng. Hót vang trời, đó là thú thanh âm bay bổng, đầm thắm, dịu dàng. Mùa xuân trong thơ Thanh Hải chẳng có mai vàng, đào thắm cũng chẳng có muôn sắc màu rực rỡ nhưng sao mà tất cả rộ lên sắc màu và âm thanh đều đang ở độ tràn đầy nhựa sống.

Xúc cảm ngây ngất trước khung cảnh mùa xuân tươi đẹp của thiên nhiên, đất trời, lòng người mà say sưa, xốn xang, rộn ràng đến thế.

“Từng giọt long lanh rơi

Tôi đưa tay tôi hứng

Giọt long lanh là tên gọi chung của tác giả dành cho giọt sương, giọt mưa, giọt nắng, giọt mùa xuân hay giọt của âm thanh, giọt của hạnh phúc. Tiếng chim chiến chiến hót vang trời nhưng không tan biến vào không trung mà ngưng đọng lại thành từng giọt âm thanh như những giọt lưu ly trong vắt, lấp lánh, chói ngời. Với bút pháp ẩn dụ chuyển đổi cảm giác từ thính giác đến thị giác và xúc giác “hứng” đó là sự trân trọng vẻ đẹp của thi nhân đối với vẻ đẹp của sự sống, của đất trời, của chim, đó cũng là sự đồng cảm của nhà thơ trước thiên nhiên, cuộc đời.

Mùa xuân đẹp đến mức làm cho trái tim của một người gần đất xa trời phải bừng tỉnh hay chính sức sống mãnh liệt, niềm tin yêu cuộc sống và khát khao dâng hiến đến hơi thở của nhà thơ đã thổi vào trong từng câu chữ nhưng màu sắc và âm thanh của sự hồi sinh. Màu tím trong thơ Thanh Hải không trầm mà trở nên tươi, tiếng chim trong thơ Thanh Hải không quá rộn rã mà trong vắt, tròn đầy. Cho đến cuối hơi thở cuối cùng tác giả vẫn có thể cống hiến cho đời, cuộc đời ông cũng chính là một mùa xuân, “Một mùa xuân nho nhỏ, Lặng lẽ dâng cho đời”.

Nguồn: Vietvanhoctro.com